

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

V. Beatam dicunt tentati; quia est eorum Protectio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

positum statim primâ nocte conjugem, ac cum illa profugit ad monasterium Cisterciense, ubi ille reliquum vitæ inter viros, hæc inter feminas exegit. Tibi cecinit Joannes Geometra hymno secundo. Ave Virgo in qua sunt hyacinthi purpurei gratiae, in cuius folijs sunt libertatis literæ, nec verbum est mortis. S. Bernard, in verba Apost. Præterea Maria velut alterum solem induit sibi, quemadmodum enim ille super bonos, & malos indifferenter, super justos & peccatores: sic ipsa quoque præterita non discutit merita, sed omnibus se exorabilem, clementissimam præbet, omnium denique necessitates Materno miseretur affectu.

Hanc Virginis misericordiam tantoperè consideravit Bonaventura. ut dixerit. Non solum in te peccant ô Domina, qui tibi in juriam irrogaat, sed etiam qui te non rogant. S. Germanus Archiep. Constantinop. in encycl. zone cap. 10. Tu ô castissima, & optima, & summe misericors Domina, Christianorum Solarium, eorum qui affiguntur potentissima Recreatio, paratissimum Refugium peccatorum. Cap. 12. Non est revera finis tuæ magnitudinis, non est ulla satietas tuae defensionis, non est numerus tuorum beneficiorum. Richard. à S. Victorino p. 2. in cant. cap. 23. In te Virgo concrevit lac misericordia, quia cibus ille, quo Christus in plenitudinem ætatis alitus est, non erat aliud, quam misericordia lac, ad faciendam misericordiam nobiscum: adeò Virgo pierate replentur ubera tua, ut alicuius notitia miseriae tacta lac fundant misericordia, nec possis miseras ferre, & non subvenire. Et quid mirum si misericordia affluis, quæ ipsam misericordiam perdisti? carnalia in te Christus ubera fuxit, ut per te nobis spiritualia fuerent: cum enim misericordiam lactasti, ab eadem misericordia ubera acceperisti. Hugo Victor, mst. monast. serm. 65. Quid misericordia B. Mariæ, quæ à cunctis fidelibus misericordia Mater esse comprobatur. S. Bernardinus tom. 3. serm. 11. art. 1. cap. 3. Aliquando (Nubes quæ deducebat populum in deserto) præcedebat, aliquando superferebatur, ut mysticè patrocinia B. Virginis in populum electorum, & omnium Christianorum designaret. Bonavent. spec. cap. 5. Quis Mariæ immensitatem dimentus est, nisi ille solus, qui ipsam non solum in gratia, & gloria, sed etiam in misericordia altissimam, tam profundam operatus est.

5. Beatam dicunt tentati.

Quia est eorum Protectio.

Raymundus Eustacius Eremita lib. de laud. Virg. cap. 30. dixit: Neminem timere oportet malum dæmonum, cum teneat Dei Genitricem sibi propitiam, & postulat R. 3.

stulat ab ea auxilium, & succursum. Imò ipsa Virgo apud Brigittam lib. 1. rev. cap. 10. Omnes dæmones verentur hoc nomen (MARIA) & timent, qui audientes hoc nomen Mai. ia, statim relinquunt animam de unguibus, quibus eam tenebant, sicut enim avis qua in prædam unguis & rostrum habet, si audiērit sonum aliquid, relinquit prædam, sed cum nihil operis lequi videt, revertitur statim ad eandem; sic dæmones auditio nomine meo statim relinquunt animam quasi terribili, sed iterum advolant, & revertuntur ad eandem, quasi sagitta velocissima, nisi aliqua emendatio subsequatur. Nullus etiam tam frigidus ab amore Dei est, nisi sit damnatus, si invocaverit hoc nomen, hac intentione, ut nunquam reverti velit ad opus solitum, quod non discedat ab eo statim diabolus, & nunquam amplius revertitur, nisi resumpserit voluntatem peccandi mortaliter.

Describit fūse hoc ipsum Amedeus Bon. 8. de laud. B. V. Dici non potest, quoties hi asperrimis scopulis naufragari offenderent, illi in syrtes pessimas non reversuri incidenter, hos scyllæa vorago hiatu horribili mergeret, illos sirenarum cantus in exitium dulce retinerent: nisi Stella maris perpetua Virgo Maria, & validissimâ obstitisset, suosque fracto jam gubernaculo, & rate conquassata, humano consilio destitutos, cælesti ducatu ad portum æternæ pacis applicandoe eveharet. Experta est id ipsum Monialis, de qua S. Petrus Cælestinus opusc. 6. cap. 10. Hæc seducta à quoiam fugam è monasterio meditabatur, ad idque clavim portu monasterij furata, usura eâ nocte, dum ergo nocte prima vadit versus portam, pro consuetudine ibi imaginem locatam Divæ Virginis transiens salutat: laborat deinde tota nocte circa portam, sed nullatenus aperire potest: idem secunda nocte evenit eodem modo salutata Virgine ad imaginem: tandem tertią nocte eodem modo factâ salutatione ejusdem, portam aperire laborat, & ecce advent manum quandam obtegentem foramen feræ, quæ clavis erat inferenda: & dum amplius respicit, ipsam Divam Virginem advertit: & ab ea talia audit. Quis facis ô filia? Nunquid tu vis manum meam clavi tuâ perforare? nonne paulo ante me salutans corpus tuum & animam meæ custodiæ commisisti? & ecce nunc ad scelus vis pergere? estne ullus pulchrior, vel ditionis, vel sapientior, sponsus tuo Filio meo? compuncta Monialis retractavit scelus. Hæc est altera Rebeca teste Bernardo ferm. de B. Virg. quæ Gen. 17. Jacobum præmonet, & nè in infida Esau incidat, præcavet. Cum Ecclesia hic Græca Men. 4. Jan. odo 3. suspiremus Multi me adversarij sublimes impugnant; deficit in dolore vita mea in profundum peccatorum; salva me Domina, neque despicias me: nam te velut inseparabilem acquisivi tutelam. Et odo 4. Ad te dies noctesque ô præ omnibus culpis

culpatam clamabo, & hac ratione salvabor, murum etiam voluptatum transcendam, atque patrocinio tuo à dæmonum insultibus liber evadam. *Richard.* à *S. Laur. lib. 12. de laud. Virg.* Obumbrat præcipue Maria super capita bellatorum, qui contra vitia pugnant, ut dicere valeant, qui sic pugnant: Obumbrasti Maria super caput meum in die belli. *Idem ibid.* In Maria velut in horto condenso, & umbroso invenitur umbra propitiationis: ad hoc enim obumbravit eam virtus Altissimi in Filij Conceptione, & ut ipsa precibus suis, meritis, & exemplis, obumbraret peccatoribus contra ostium cuiuslibet pravæ concupiscentiæ.

S. German. Patriarcha in encod. Deiparae. O Domina mea sola mihi es ex Deo solarium, sola æstus in me existentis Divinus ros, cordis mei exarescentis guttæ Divinitus fluentes, tenebriscaæ animæ meæ splendidissima lampas, itineris mei directio, debilitatis meæ potentia, nuditatis meæ vestimentum, mendicitatis meæ divitiae, insanabilium meorum vulnerum medicina. *S. Fulbertus Episc. serm. de Nativit. B. V.* Quid est fratres in hoc loco serpentis caput conterere? nisi principalem diaboli suggestionem, id est concupiscentiam resistendo superare? si ergo queratur quænam mulier ejusmodi victoriam operata sit? profectò non reputatur in linea generationis humanæ, donec perveniamus ad illam, de qua agimus, Sancta Sanctorum. Facite ergò quod monet *Innoç. III. serm. 2. de Assumpt.* explicans cantic. 6. *Terribilis ut castrorum acies ordinata.* Quicunque ergo sentit impugnationem ab hostibus, vel à mundo, vel à carne, vel à dæmons, respiciat calrorum aciem ordinatam, deprecetur Mariam; ut ipsa per Filium immittat auxilium de Sancto, & de Sion tueatur. Nam ut *Bonav. Spec. B. V. cap. 7.* Ipsa non solum in plenitudine Sanctorum detinetur, sed etiam in plenitudine Santos detinet, nè eorum plenitudo minuatur, detinet nimirum virtutes nè fugiant, detinet meritane pereant, detinet dæmones nè noceant; detinet Filium nè peccatores percutiat.. Hortatur proinde *Laur. Justin. serm. de Nativit. Virg.* Deum veneremur in Matre, Matremque honoremus in Filio: quatenus Filiu interpellante pro nobis; vincamus mundum, diabolum superemus, renitainur tentationibus, adipiscamur coronam, atque in Regnum introemamus æternum.

Et *S. Bernard. hom. 2. super missus* sic quilibet nostrum alloquitur. Nè avertas oculos à fulgore hujus sideris, si non vis obrui procellis, si insurgant venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam, si jactaris superbiæ undis, si detractionis, si æmulationis, respice stellam, voca Mariam, si iracundia, aut avaritia, aut carnis illecebra naviculam concusserit mentis, respice Mariam, Mariam invoca, non recedat de ore, de corde, & ut im-

petras

petres orationis suffragium, non deseris conversationis exemplum, ipsam se-
quens non devias, ipsam rogans non desperas, ipsam cogitans non erras, ipsa
tenente non corrui, ipsa protegente non metuis, ipsa Duce non fatigaris, ipsa
propitiâ pervenis, & sic in temetipso experiris, quâm meritò dictum sit: Et
nomen Virginis Maria. Legimus victoriam Danielis de gula cap. 6. cùm capi-
vus Regios cibos sperneret: animo ni fallor hoc faciebat, quia orabat versus ur-
bem Jerosolymitanam, at hæc urbs teste Ruperto 7. de Div. off. 25. erat imago
Deiparæ. Inaminebat Jacobo Esau Gen. 32. Ille modestè fert minas, non convix-
saltem, & verbis irata ostentat. Unde tanta mansuetudo? viderat Scalam in-
nere, quæ juxta Bernard. serm. de Nativit. B. V. Figura fuit Virginea, indè tann
viro inter pericula animi firmitas. Palsiones animæ nostræ sunt quædam bellus
feroces; sed ubi in Arcam Noe quæ est Dei Mater inducuntur, omnes in quiete
convivunt. Eccles. 24. Cinamomo Deus Virginem comparat, forte quia prese-
vat à corruptione, hinc avium in Arabia quæ cinamomo vescuntur carnes incor-
ruptionibiles esse dicuntur. Mare quoddam inquietum affectus nostrí, sed Virgo
pulchra ut luna, ipsum etiam mare cœlum versus elevat: imò ubi diluvium aqua-
rum & pericula deservierant, arca in montibus Armeniæ quievit. Venient
montes sanctos qui manet in Arca, id est sub tutela Virginis, esto tortus orbis per-
iret fluctibus, & ita ad montes veniet, ut ipse nec advertat se venisse, quia velet
in navi sine labore.

Idiota cap. 5. Ipsum nomen Maria super omnia nomina Sanctorum uni-
agonistas, & jugum diaboli extrudit. S. Brigitta in serm. Angelico cap. 20. Super omnes
malignos spiritus Virginem sic Deus potentem effecit, ut quotiescumque illi ali-
quem hominem Mariæ auxilium ex charitate implorantem impugnaverint, ad
ipsius Virginis nutum illico pavidi procul effugiant, volentes potius pœnas suis
& miseras multiplicari, quâm Mariæ potentiam taliter super se dominari. S. Car-
man. orat. de zona. Tu ô Virgo nequissimi hostis invasiones solâ tui nominis in-
vocatione repellens, tutos nos, atque incolumes conservas. Bernardin. tom. 7.
serm. 1. art. 3. cap. 2. Nec inconvenienter situs stellæ maris cum sit in Aquilone,
convenit Mariæ, quoniam per Aquilonem persecutio vel tribulatio designari lo-
let, propter ventorum & procellarum vehementiam; ideo locus Mariæ in A-
quilone est, ut per eam aueritas persecutionis infictæ hominibus temperetur.
Solet etiam per Aquilonem peccatum significari, unde Hierem. 1. Ab Aquilone
pandetur omne malum. Ideò consequenter locus Aquilonis ei appropriatur, eo quid
ipsa media inter peccatores, & Filium statuatur, ut ex illa parte iram ejus me-
tiget.

6. Bei-